

Aiškumo dėlei pateiksime tam tikrą apibendrintą vaiko, kuris turi beveik visas galimybes mikčioti, portretą

Vieni žmonės apdovanoti Dievo dovana sklandžiai ir rišliai kalbėti. Kiti gi bendrauja sunkiai, mat turi tam tikrų kalbėjimo defektų.

- ✚ Tai berniukas (mergaitės mikčioja gerokai rečiau) 3-5 metų. Kas nors jo šeimoje gali mikčioti, tai yra, vaikas, be paveldimumo, taip pat turi galimybę imituoti netaisyklingą kalbą.

- ✚ Mūsų berniukas, greičiausiai, bus jaudrus, lengvai prarandantis savitvardą, audringais judesiais rodantis ir džiaugsmą, ir neigiamas emocijas. Savo judesiais jis tikriausiai bus hiperaktyvus, linkęs į chaotiškus, padrikus veiksmus

(betikslis bėgiojimas, mosikavimas rankomis ir pan.) – taip pasireiškia nepakankama savikontrolė.

- ✚ Mūsų berniukas, greičiausiai, bus jaudrus, lengvai prarandantis savitvardą, audringais judesiais rodantis ir džiaugsmą, ir neigiamas emocijas. Savo judesiais jis tikriausiai bus hiperaktyvus, linkęs į chaotiškus, padrikus veiksmus (betikslis bėgiojimas, mosikavimas rankomis ir pan.) – taip pasireiškia nepakankama savikontrolė.
- ✚ Jis bus linkęs į isteriškus išsišokimus su audringais judesiais, dažniausias iš jų yra laikomas voliojimas ant grindų. Judėjimo afektas gali pasireikšti ir ramiau – kaip trepsėjimas kojomis, daužymas kumščiais ir t. t., bet tuo pat metu verksmas vis tiek bus klaikus. Įprastai nuraminti vaiką būna labai sunku, kadangi jis dažniausiai būna užsispyręs.
- ✚ Dėl šių polinkių vaikas visą laiką yra nuolatinės, atviros ar užslėptos kovos su aplinkiniais būsenoje. Tai sukelia jam vidinę įtampą, kuri pasireiškia raumenų įsitemimu. Jis gali būti labai judrus, bet dėl įsitemusių raumenų atrodo nekoordinuotas ir kampuotas. Ypač įsitemusi jo pečių juosta, pečiai pakelti.
- ✚ Pagal bendrą savybę, būdingą bendram raumenų darbui, vienos raumenų grupės įtampa neišvengiamai plinta į kitus, šalia esančius raumenis. Todėl vaiko kaklas taip pat įsitempia, lūpų ir skruostų raumenys bei veido raumenys yra įtempti – dėl to gali pasireikšti perdėta vaiko veido mimika. Dėl įsitemusių, pakeltų pečių sutrinka kvėpavimas, jis tampa raktikauliniu, o kalbai reikalingas diafragminis kvėpavimas. Todėl vaikas kvėpuoja negiliai ir laikas nuo laiko jam

reikia giliai įkvėpti (tam, kad pripildytų krūtinę oru ir pašalintų krūtinės raumenų įtampą), o tai ypač kenkia prieš pradėdant kalbėti.

✚ Vaiko kalba turės būdingų

bruožų: būdamas maždaug trejų metų jis pradėjo vartoti išsamią frazę, nesusiformavęs daugumos garsų tarimas. Dažnai jis kalba pernelyg aukštu balsu, kuris visada suteikia kalbai „vaikiškumo“. Kai jis kalba,

susidaro įspūdis, kad jo balsas skamba tik gerklėje ir garsiai rezonuoja galvoje, prie to prisideda maniera pradėti teiginį tvirta ataka. Normalus balsas vienaip ar kitaip skamba kimiai ir minkštai, tam turi rezonuoti krūtinės ląsta, o tai įmanoma, kai jos raumenys nėra įsitempę. Vaiko kalbėjimo tempas yra greitas, be to jis yra kalbus, todėl atrodo, kad jo kalbiniai gebėjimai atsilieka nuo jo tempo – dėl to kalbėdamas jis užsikerta ir kartoja skiemenis, tai yra panašu į kalbos riktus ir klaidas, jis dažnai sutrinka.

✚ Mikčiojimui galima užkirsti kelią. Tai ypač svarbu, nes jau atsiradusį defektą sunku ištaisyti – tai ne visada pasiseka. Taip yra dėl daugelio aplinkybių, iš kurių viena svarbiausių yra vaiko asmenybė.

